

Список використаних джерел:

1. Фінансова відповідальність за порушення податкового законодавства, Анастасія Літвінцева, УДК 347.73.
2. Функції фінансово-правової відповідальності: А.Й. Іванський, – УДК 34.03:347.7 3
3. Автореферат: Фінансові санкції за адміністративним законодавством України, – Усенко Р.А.
4. Фінансове право: – навчальний посібник для студентів юридичних факультетів, – / Ю.В. Пирожкова. – Запоріжжя: КСК-Альянс, 2012. – 308 с.
5. Податковий кодекс України: чинне законодавство: Офіц. текст. – редакція від 03.12.2017.
6. Конституція України: чинне законодавство: Офіц. текст. – К. Алерта, 2016. – 80 с.
7. Фінансово-правова відповідальність і діяльність фінансових пірамід: Ярмоленко Ю.В., к. ю. н., – Науковий вісник Херсонського державного університету, УДК 347.73 – С. 222.

Ковшар А.Д.

студентка,

*Полтавський юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого*

ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

В умовах сучасного розвитку, питання демократичності України стає все більш актуальним. Основними принципами демократичної держави є верховенство права, забезпечення прав і свобод людини і громадянина, а також розподіл влади на три гілки. Вести мову про демократичну державу не можливо, якщо у ній не забезпечується ефективна робота державної влади.

Державна служба є досить важливим інститутом державної влади в Україні. Саме завдяки їй вирішується значна кількість питань у різних галузях діяльності нашої держави.

Питанню державної служби присвячено велику кількість наукових праць авторами яких є Падалка О. А., Петришин О. В., Тимоцюк В. П., Битяк Ю. П., Авер'янов В. Б., Оржель О. Губанова О. О. та багато інших.

Стаття 38 Конституції України зазначає, що всі громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, тобто кожен має право займати посаду в державних органах [1]. Відповідно до нового

ЗУ «Про державну службу», визначення державної служби зазнало певних змін. Тому, під державною службою варто розуміти публічну, професійну, політично неупереджену діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави [2]. Також закон встановлює вичерпний перелік осіб які мають спеціальний статус, а саме статус державних службовців.

Варто зазначити, що у старому ЗУ «Про державну службу» 1993 р., питанню відповідальності була присвячена ст. 14. У ній було визначено особливості дисциплінарної відповідальності державних службовців. Також ст. 38 цього ж закону зазначала, що державні службовці несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до чинного законодавства [3].

Тепер же, відповідно до змін законодавства розділ VIII ЗУ «Про державну службу» має назву «Дисциплінарна та матеріальна відповідальність державних службовців». Змінено не тільки назву, але і зміст загалом. Тепер цей розділ містить значно більше положень.

Щодо змісту поняття юридичної відповідальності державних службовців, то вона майже не відрізняється від відповідальності інших суб'єктів права. Їй притаманні ті ж самі функції, цілі, принципи що має юридична відповідальність як така, зазначає Губанова О. О. [4, ст. 65].

Тобто можна виокремити загальні та спеціальні ознаки юридичної відповідальності державних службовців.

До загальних належать такі ознаки: 1) настає тільки за ті діяння, які передбачені нормами чинного законодавства; 2) накладається лише за скоєні протиправні вчинки або протизаконні дії; 3) накладається компетентними державними органами згідно з визначеною законом процедурою; 4) виражається у настанні для правопорушника відповідних негативних наслідків; 5) виконання правопорушником обов'язків, що покладаються на нього у зв'язку з притягненням до відповідальності, забезпечуються силою державного впливу [5, ст. 85].

Стосовно особливостей юридичної відповідальності державних службовців, то Петришин О.В. виокремлює наступні:

- Ширше коло підстав відповідальності.
- Наявність таких підстав притягнення до відповідальності, які притаманні лише посаді державного службовця.
- Підвищений рівень відповідальності.
- Наявність складів протиправних діянь, які безпосередньо пов'язані з державно-владними повноваженнями [6, ст. 25].

Як було вже зазначено до державних службовців виносяться підвищені вимоги стосовно професійної поведінки і службової дисципліни. Тимошук В.П. аргументує таку тезу спираючись на їх роль у виконанні функції і завдань держави, щоденні взаємовідносини з громадянами. Юридична відповідальність державних службовців є засобом впливу на їх неправомірну поведінку, реакцією держави на вчинене протиправне діяння. Підвищена юридична відповідальність має на меті:

1. Запобігання неправомірної діяльності державних службовців;
2. Захист прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, а також публічних інтересів від неправомірних діянь державних службовців [7. ст. 117].

Варто пам'ятати, що державні служба повинна здійснюватися відповідно до принципів верховенства права, законності, професіоналізму, патріотизму, доброчесності, ефективності, забезпечення доступу до державної служби, політичної неупередженості, прозорості та стабільності. Усі ці принципи визначені ст. 6 ЗУ «Про державну службу». Серед таких принципів на перше місце слід відносити верховенство права, принцип законності та доброчесності за для уникнення притягнення державних службовців до відповідальності.

Отже, державна служба є доволі важливим інститутом державної влади в Україні. На державних службовців покладається величезна відповідальність. Важливим є те, що юридична відповідальність таких осіб має не лише загальні ознаки, а і спеціальні, що притаманні лише їй, що вказує на особливість та значущість державної служби.

Список використаних джерел:

1. <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3723-12/page2>.
3. <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/889-19/page3>.
4. Губанова О.О. Відповідальність державних службовців, як основна характеристика, яка притаманна державній службі в європейському адміністративному просторі як сфера модернізації української державної служби [Електронний ресурс] / О.О. Губанова // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: http://www.lj.kherson.ua/2016/pravo06/part_2/18.pdf.
5. Падалка О.А. Юридична відповідальність Національної Поліції України [Електронний ресурс] / О.А. Падалка // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc20/24.pdf>.

6. Петришин О.В. Правовий режим державної служби: питання загальної теорії: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01/ О.В. Петришин; Нац. Юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 1999. 36 с.

7. Тимошук В.П., Школик А.М. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України / за заг. ред. В.П. Тимошука, А.М. Школика. – К.: Конус-Ю, 2007. – 735 с.

Петровська І.І.

доцент,

*ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ ПРАВОВІДНОСИН ПУБЛІЧНОГО КОНТРОЛЮ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРАВІ

Сучасний предмет адміністративно-правового регулювання можна розділити на різні групи, проте однією з основних будуть відносини публічного управління (поєднують державне управління та місцеве самоврядування). Вони характеризуються сукупністю елементів, які утворюють цілісну систему. Аналіз управлінських відносин показує, що за складом до них входять: керуючий суб'єкт (той, який управляє), і керований – той, який піддається управлінню, відчуває на собі дію (вплив) керуючої підсистеми. Загалом, до основних компонентів управлінської системи відносять: суб'єкта управління, об'єкт управління, управлінський вплив, наявність зворотних зв'язків [1]. Адміністративно-правова організація управління може визначатись як організаційна діяльність суб'єктів публічної влади щодо прогнозування та координації функціонування різних елементів цієї системи, обліку й контролю за наявними ресурсами, застосування моральних та матеріальних стимулів, заходів дисциплінарного й адміністративного впливу [2, с. 14]. При характеристиці методів публічного управління доцільно згадати контроль як елемент управлінської системи. Вплинути безпосередньо на стан справ шляхом активного втручання в діяльність підконтрольних суб'єктів дозволяє використання різних форм контролю [2, с. 176]. Контроль визначають як перевірку дотримання і виконання нормативно встановлених завдань, планів і рішень, тобто початок циклу, що присвячений оцінці процесу, який здійснюється. Такий підхід дозволяє наголосити, по-перше, на функціональному призначенні контролю, по-друге, на тому, що він виникає на певній стадії управлінського процесу,